

Men her er altså ikke tale om en, der lever længe nok til at blive 50. Her er tale om nogle mennesker, som har sikret Danmarks overlevelse som en værdig nation, der kan se sig selv i spejlet hver morgen. Uden modstandsbevægelsens folk var Danmark aldrig blevet medlem af de allierede nationer, således som det lykkedes på falderebet, og medstifter af De Forenede Nationers organisation. Det er, hvad vi skylder de mennesker. Derfor er det i orden, og vi er med på at yde det, som syv partier nu er blevet enige om.

Men jeg er ked af det. Jeg tror også, hr. Bjørn Elmquist og flere andre her i salen er kede af det, inklusive socialministeren formodentlig.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 164, hr. Bruno Jerup.

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil takke hr. Arne Melchior for den varme støtte til Enhedslistens forslag, som han jo så desværre ikke kan stemme for af andre grunde. Ikke desto mindre vil jeg sige tak alligevel, i hvert fald for substansen i det, som hr. Arne Melchior sagde, og som jeg er helt enig i.

Hvad angår hr. Bjørn Elmquists idé, at give denne 50-års-gave til folk, vil jeg sige, at det har været traditionen – hvis vi skal holde os til traditioner herinde i Folketinget – at man i forbindelse med jubilæumsår har sat disse hædersgaver op; det gjorde man ved 10, 15, 25, 40 år osv. Man plejer ikke først at sætte dem op og så sætte dem ned igen.

Derfor synes vi, det er rimeligt, at man laver en klækkelig forhøjelse af disse hædersgaver, og klækkelig i denne sammenhæng betyder blot, at man bringer dem op på det niveau, de var i 1945, hvor de blev sat til 800 kr. pr. år. Det siger vi så svarer til ca. 11.600 kr. skattefrit i dag.

Vi mener, man skal se dette her i en lidt bredere sammenhæng. Vi mener egentlig, det er rimeligt at tage lidt af den diskussion i pressen, som i hvert fald nogle af os har fulgt med i om, hvordan hele det kulturelle program for denne 50-års dag er tilrettelagt. Det er en del af det.

Jeg ved godt, at alle de, der har satset på at ville stemme for dette her, synes, det er utrolig utidigt, at vi fra Enhedslistens side graver lidt i den pæne polering. Men det har vi ikke noget imod, for det forholder sig faktisk sådan, at modstandsfolkene på mange måder har været en afgørende forudsætning for indretningen af det samfund, vi har i dag.

Men de blev jo ikke støttet af regeringen under krigen. Det er en kendsgerning, som nogle i dag forsøger at glemme eller viske ud af historien. Sandheden er jo, at de blev betragtet som terrorister, som samfundsforbrydere, og at de hverken blev støttet af regeringen eller partierne herinde i Folketinget bortset fra dem, der på forskellig måde var smidt ud af Folketinget.

Det er en kendsgerning, som man ikke kan viske ud i dag ved at sige: Ih, hvor er vi alle sammen enige og har altid været det; det er utroligt, at der nogen sinde har været en konflikt, for vi har altid været enige.

Nej, det har vi ikke, der har altid været en masse diskussioner og skænderier om denne hædersgave. Det har der været, hver gang den skulle op, og det er også derfor, den ikke er blevet reguleret i takt med den almindelige økonomiske udvikling i samfundet. Der er reelt sket en løbende forringelse af hædersgavebeløbet igennem de 50 år, og derfor synes jeg, det ville være en flot gestus, hvis man sagde: Okay, her i 50-året sætter vi den op på niveau med det, den var på for 50 år siden, og så kører vi videre med det.

Sagen er jo – og det er måske ildt hørt af nogle – at mange af de mennesker, vi taler om her, er meget gamle, og måske er det for manges vedkommende sidste gang, Folketinget får en chance for at give dem den hæder, så hvorfor ikke gøre det?

Jeg synes, at man både i denne sammenhæng og i hele sagen om det kulturelle program den 4.-5. maj har været alt for tunghør over for de modstandsfolk, som er tilbage – de organiserede modstandsfolk, som findes bl.a. i Aktive Modstandsfolk. Prøv at høre på nogle af deres krav og ønsker om, hvordan det kulturelle program skal være, om, hvordan de forestiller sig man kunne hædre dem her i 50-året. Man burde i højere grad bruge ressourcerne – og det vil vi gøre fra Enhedslistens side – på at støtte dem i forbindelse med 4. maj, sådan at man bruger den 4. maj til at lave en stor demonstration både her i København og andre steder i landet, der hedder Aldrig Mere Nazisme, med forskellige underparoler.

Det synes vi kunne være godt, og ellers mener vi, der bør være stearinlys i vinduerne. Det er forholdsvis billigt; det kræver ikke den store økonomiske investering for folk. I stedet vil vi give dem et ordentlig beløb i denne sammenhæng.